

INFORMACIONS

Equipaments i serveis del Parc

Fonts d'aigua potable. Circuit infantil de trànsit. Jocs Infantils. Jocs gimnàstics. Porteries de futbol. Cistelles de bàsquet. Taules de ping-pong. Àrea de picnic. Restaurant. Bar. Lavabos. Xarxes de voleibol. Àrea per a gossos. Aparcament. Aparcament de bicicletes.

Activitats i festes al Parc

Festa de l'Espai (maig). Pessebre vivent (desembre).

Recomanacions

Si veniu en cotxe, aparqueu als llocs assenyalats (P). Utilitzeu les papereres. Tracteu bé les plantes i els animals. No feu sorolls innecessaris. Cuideu el Parc, com si fos casa vostra.

Per a més informació:

Àrea Metropolitana de Barcelona. Servei de Promoció i Conservació de l'Espai Públic. www.amb.cat

DADES TÈCNiques I ESTADÍSTIQUES

Superfície: 14,5 ha

Inauguració: 1983

Projecte: F. Calbet, R. Elias i F. Gruartmoner, arquitectes.

Població del Prat de Llobregat 2011: 63.688 habitants.

COM ARRIBAR AL PARC

Amb autobús:

65 Barcelona (Pl. Espanya) – El Prat de Llobregat

165 Pratrexprés Barcelona (Pl. Espanya) – El Prat de Llobregat

L10 El Prat de Llobregat - Sant Feliu de Llobregat

PR2 (urbà) Estació Renfe – Ronda del Sud

PR3 (urbà) Estació Renfe – Cementiri del Sud

Amb vehicle privat: Per l'autovia de Castelldefels, continuar pel desviament a l'aeroport i sortir en direcció al Prat de Llobregat.

Parc Nou

A l'ombra de la pollancreda

© ÀREA METROPOLITANA DE BARCELONA
Direcció de Serveis de l'Espai Públic

COORDINACIÓ, RECERCA I TEXTOS
Servei de Promoció i Conservació
Lluís Planes i Sant-romà, geògrafa

DISSENY GRÀFIC
Oficina de Disseny
Enric Folch i Ursula Solans

CORRECCIÓ DE TEXTOS
Manel Carvera i Gallemí, títolleg

INVENTARI DE VEGETACIÓ I PLÀNOLS
Pilar Monsonet i Montes, biòloga
Roser Vives de Delàs, enginyera agrònoma

FOTOGRAFIA
Josep Cano i Ernest Costa

COL·LABORACIONS
Ajuntament del Prat (Medi Ambient)
A.M. arquitectes

IMPRESSIÓ
Agoprograf

Àrea Metropolitana
de Barcelona

SITUACIÓ

L'indret

El parc Nou del Prat és per excel·lència el Parc del Delta. L'indret que ocupa, situat al sud del municipi i en el marge dret del riu, forma part d'una de les zones humides més importants de Catalunya, el delta del Llobregat, punt de pas obligat dels ocells en les seves migracions estacionals, en un paisatge d'aiguamolls, estanyes, pinedes, platges i zones agrícoles, que es barregen amb infraestructures industrials i de serveis.

El Delta és la plana al·luvial que formen els sediments del Llobregat en arribar al mar. Amb una extensió d'uns 90 km², comprèn les terres baixes situades entre el massís de Garraf, la serra de Collserola, la muntanya de Montjuïc i la mar Mediterrània. La seva costa forma un arc d'uns 23 km.

Camps estanyats prop del Parc

El Parc i la ciutat

En relació amb el Prat, el Parc ocupa una posició perifèrica al sud de la ciutat, al costat de la carretera d'accés a la platja, adjacent als barris de Sant Cosme i la Granja i molt proper a l'aeroport. Els seus límits són al nord la ronda del Sud, al SE la carretera de la Platja i al SO els terrenys de l'aeroport.

LA HISTÒRIA

Terres de conreu, construccions, abocador... el parc Nou

Els terrenys que ocupa l'actual Parc eren anteriorment terres de conreu com les que encara avui podem trobar en el sector de la Marina del Prat, fèrtils i productives. La història del Parc està però, estretament vinculada a la del barri de Sant Cosme, al qual d'alguna manera deu la seva existència.

L'any 1965, l'Obra Sindical del Hogar va iniciar la construcció del barri en una zona agrícola propera a l'aeroport. Quan ja s'havien realitzat els fonaments dels habitatges i l'asfaltat dels futurs carrers, les obres es van aturar per causa de la proximitat excessiva de l'aeroport i es van continuar més cap al nord. Els solars abandonats van degenerar en abocadors de runes i deixalles i finalment en autèntics nius de rates. Per tal d'evitar els perills que representava el solar com a focus d'infecció permanent, el *Ministerio de la Vivienda* que n'era propietari, decideix l'any 1982, conjuntament amb l'Ajuntament del Prat i els veïns del barri de Sant Cosme, construir-hi un parc.

1970, zona del Parc Nou

A. M. arquitectes

L'any 1983 es fa la plantació de la pollancreda. Amb motiu de les transferències autonòmiques, el Parc passa a ser propietat de la Generalitat i posteriorment de l'Ajuntament del Prat que el converteix en parc metropolità gestionat per l'Àrea Metropolitana de Barcelona. El 1991 es construeix la zona de la pineda. Finalment, la primavera de 1995, es completa el triangle del Parc amb la ampliació del sector de ponent i una major dotació de serveis, que han estat renovats i completats recentment.

COM ÉS EL PARC

En apropar-nos al Parc Nou des d'una certa distància, el que se'ns fa més evident és la silueta dels pollancre que formen l'arbreda destacant netament de l'entorn; altrament, el pollancre és una espècie ben adaptada a les característiques de les zones deltaïques.

El Parc, de forma triangular, inclou dues zones d'usos i característiques diferents. La part central tancada i presidida per una densa pollancreda; la perimetral, més oberta i amb pins com a arbres dominants.

Zona A . La pollancreda

Camins, aigua i vegetació, en una combinació harmoniosa de diferents geometries, configuren aquesta zona més tancada del Parc. Un doble passeig, amb un canal d'aigua al mig, n'és l'avinguda principal que forma, amb els camins que la creuen, sis grans prats on creix una ufanosa pollancreda, amb aires de devesa. Al final l'avinguda s'obre en una gran esplanada semicircular, molt adequada per a la celebració d'actes públics.

La majoria de pollancre del Parc són **pollancre del Canadà**, híbrids d'una espècie europea i una de nord-americana. Són arbres alts, de creixença ràpida i vida curta, que viuen en sòls humits. Les seves fulles són amples, de color verd brillant i forma triangular; a la tardor, abans de caure, prenen un bonic color groc daurat. Molt cultivats per a l'aprofitament de la fusta, la majoria de pollancredes de Catalunya són d'aquesta espècie.

Zona B. La pineda

Es tracta d'un espai més obert que envolta i protegeix l'arbreda central. La part de la pineda, que limita amb la carretera del Prat, és la més equipada (circuit infantil de trànsit, restaurant i àrea de picnic) i la que atrau més usuaris. Al sud-est, una petita duna amb abundant vegetació, separa la pineda del camí de cal Monés (ja fora del Parc) i de la carretera de la Platja. Des de dalt es domina el Parc i l'entorn, així com el moviment continu d'avisons que entren i surten de l'aeroport.

La vegetació està formada principalment per pinedes joves de pi blanc i pi pinyer, amb alguns pins insignes (pi originari d'Amèrica del Nord) i arbrissos esparso: ginkgos, palmeres, xiprers, eucaliptus, mimoses. Entre els arbusts podem citar el marfull, el llençol, l'arboç, el romaní, l'espígol i la ginesta.

L'àmbit de vegetació deltaica

Entre el camí de cal Monés i les pistes esportives, un embolcall protector d'arbres de ribera (àlbers i pollancre) abraça una gran el·lipse, enfonsada respecte al nivell del Parc, hàbitat de joncs, bogues i lliris. Es tracta d'un espai amb vegetació autòctona preexistent, que s'ha tingut un interès especial en preservar. Una de les plantes que més hi abunden és el jonc. Els joncs són freqüents als aiguamolls litorals, adaptats a viure sobre terrenys amb excés d'humitat i sal. **El jonc agut** és el més gran dels nostres joncs, amb tiges i fulles linears, robustes i molt punxants. La inflorescència és grossa i compacta i els fruits són càpsules brunes molt aparents.

En el camí de cal Monés, que es veurà afectat per l'ampliació de l'aeroport, hi ha alguns salzes blancs i àlbers. L'**àlber** és un dels arbres més abundants als boscos de ribera de quasi tota Europa, part del nord d'Àfrica, i zones de l'Àsia occidental. Pot arribar als 25 m. d'alt. La capçada és ampla i irregular i l'escorça llisa i blanc grisenc. Les fulles, verd fosc per damunt i blanques i peludes per sota, s'uneixen a les branques per un llarg i estret peciol que les gronxa amb l'aire. Les capçades, en moure's, prenen un to argentat característic, que els fa inconfusibles i a voltes, segons la força del vent, impressionants. A la primavera, els fruits s'obren i escampen milers de flocs cotonosos que embolcallen petites llavors.

Les vistes

Una passejada pel camí damunt la duna ens dóna una àmplia visió de l'entorn del Parc. Cap al nord, el municipi del Prat i els cims de Sant Pere Màrtir i del Tibidabo a Collserola; a l'oest, tancant el Delta, el massís de Garraf i el cim de Sant Ramon; al sud-est, les obres d'ampliació de l'aeroport, i a l'horitzó la pineda litoral i l'arbrada de l'estany de la Ricarda.

Els ocells

L'extensió considerable que ocupa el Parc, les bones condicions de tranquil·litat (malgrat els avions), la vegetació arbòria i arbustiva que acull, i la seva posició perifèrica respecte a la ciutat i propera als espais lliures (naturals i rurals) del Delta, expliquen la seva importància per als ocells.

Diferents espècies l'utilitzen durant alguna època de l'any com a zona de repòs o d'alimentació complementària: els esplugabous provinents del dormidor de la Ricarda, les gavines rialleres i algunes fredelugues dels camps veïns, com també alguns rapinyaires a la recerca de preses: els xoriguers, els aligots o les esmerles, per exemple.

A l'hivern estols de titelles, cueletes, aloses, estornells, pinsans i passerells freqüenten les zones més obertes. En les migracions, la massa d'arbres situada en un entorn obert i pla, constitueix un notable atractiu per a molts ocells, especialment petits passeriformes (tallarols, mosqueters, papamosques, tords, mallenques, etc.), i també per a alguns més grans i escassos com oriols, abellerols i xots entre d'altres. Finalment, verdums, gafarrons, cademerres, orenetes i falciots, utilitzen el Parc en època de cria.

Esplugabous. Ricard Gutiérrez

LLOCS PROPERS D'INTERÈS

Delta del Llobregat

Molt a prop del Parc hi ha algunes de les zones d'interès naturalístic més importants del delta del Llobregat, com l'estany de la Ricarda, la bassa de Ca l'Arana, la pineda litoral i la platja. En aquests moments, les obres del Pla Delta dificulten la visita d'algun d'aquests indrets. En qualsevol cas, a l'Ajuntament del Prat, es pot trobar informació dels itineraris viables en cada moment.

Estany de la Ricarda. Ramon Torres

Arbres del Parc

Els perennifolis

Verds tot l'any amb fulles planes i més aviat petites de cutícula dura, fosca i brillant, per poder resistir temporades de sequera. N'hem distingit tres grups principals:

Palmeres

Vegetals de tronc únic, sense ramificar, amb fulles i flors que neixen de l'extrem.

- 1 Phoenix canariensis, **palmera de Canàries**
- 2 Phoenix dactylifera, **palmera de dàtils**

Pins i altres coníferes

Plantes resinoses, amb fulles petites, estretes i allargades de cutícula molt dura.

- 3 Cupressus sempervirens, **xiprer**
- 4 Ginkgo biloba, **ginkgo**
- 5 Pinus halepensis, **pi blanc**
- 6 Pinus pinea, **pi pinyer**
- 7 Pinus radiata, **pi insigne**

Altres perennifolis

- 8 Acacia dealbata, **mimosa**
- 9 Acacia melanoxylon, **acàcia de fusta negra**
- 10 Acacia saligna, **acàcia de fulla blava**
- 11 Eucalyptus camaldulensis, **eucaliptus de fulla estreta**

Els caducifolis

Molt variables amb el pas de les estacions, adaptats a llocs amb aigua abundant, de fulles més o menys grosses que cauen a la tardor.

- 12 Celtis australis, **lledoner**
- 13 Eleagnus angustifolia, **arbre del paradís**
- 14 Platanus x hispanica, **plàtan**
- 15 Populus alba, **àlber**
- 16 Populus alba 'Pyramidalis', **àlber piramidal**
- 17 Populus x canadensis, **pollancre del Canadà**
- 18 Populus nigra 'Italica', **pollancre gavatx**
- 19 Populus texana, **pollancre de Texas**
- 20 Salix alba, **salze blanc**
- 21 Salix babylonica, **desmai**
- 22 Tilia x vulgaris, **tell de fulla gran**
- 23 Ulmus sp., **om**

Arbusts i altres plantes

- 1 Arbutus unedo, **arboç**
- 2 Carex pendula, **càrex pèndul**
- 3 Carex vulpina, **serrada**
- 4 Cornus sanguinea, **sanguinyol**
- 5 Cortaderia selloana, **herba de la Pampa**
- 6 Cotoneaster salicifolius, **cotoneàster**
- 7 Crataegus monogyna, **arç blanc**
- 8 Euonymus japonicus, **evònim del Japó**
- 9 Hedera helix, **heura**
- 10 Iris pseudacorus, **lliri groc**
- 11 Juncus acutus, **jonc agut**
- 12 Juncus maritimus, **jonc marí**
- 13 Juniperus chinensis, **savina de la Xina**
- 14 Juniperus oxycedrus, **càdec**
- 15 Juniperus sabinna, **savina de muntanya**

- 16 Phillyrea angustifolia, **aladem de fulla estreta**
- 17 Pistacia lentiscus, **llentiscle**
- 18 Pittosporum tobira, **pitòspor**
- 19 Pyracantha cv., **piracant**
- 20 Salix atrocinerea, **gatell**
- 21 Salix caprea, **gatsaule**
- 22 Scirpus holoschoenus, **jonc comú**
- 23 Scirpus lacustris, **jonc boval**
- 24 Spartium junceum, **ginesta**
- 25 Teucrium fruticans, **teucri blau**
- 26 Typha sp., **boga**
- 27 Viburnum tinus, **marfull**